Thai transcription

A proposal for standardizing its use in the L.P. Chā Sangha

There is a bewildering number of ways to transcribe Thai into Roman letters, most of which are both inconsistent and inaccurate. The same sounds may be spelled in more than one way, and the same spelling may represent entirely different sounds. In Wat Nong Pah Pong, for example, the "o" in "Nong" and the "o" in "Pong" represent two separate Thai vowels, and the "p"s in "Pah" and "Pong" represent two separate consonants; whereas in Wat Pah Nanachat, the short and long "a" sounds are distinguished in the first two words ("Wat" - short, "Pah" - long), but not in the last ("Nanachat" - all three "a"s are long). Obviously this causes great confusion when trying to find out exactly which words are being transcribed and when attempting to pronounce them with the proper Thai pronunciation. While it may not be possible to remedy this situation universally, devising and agreeing upon one accurate and consistent standard to be used within our Sangha would seem both possible and desirable.

The system of transcription presented in the two tables below is the result of a correspondence I have been having since last vassa with Ven. Ājān Jayasāro who, besides his encouragement, has provided a number of suggestions and much useful criticism. It mostly follows the Royal Thai General System of Transcription, with a few changes introduced, primarily regarding vowels, in order to clear up ambiguities and inconsistencies in the latter. Some notable features are:

- 1) Consistency and lack of ambiguity; each Thai vowel and consonant can be accurately inferred from the romanized spelling.
- 2) As little deviation as possible from other, commonly used, systems. (Note that almost all letters shared with romanized Pāli also share the same basic pronunciation.)
- 3) Avoidance of diacritics and of special letters not found in the English alphabet so as to facilitate reading as well as typing. The only exception is the macron diacritic (ā, ī, ū, ē, ō), which, as in Pāli,

indicates a long vowel. Double vowels may be substituted if the macron is not supported by one's keyboard (aa, ii, uu, ee, oo).

Tone markers may be added as one deems fit but are, for the sake of reader-friendliness, probably better left out in most contexts. See end of paper, however, for a possible alternative solution to be used in chanting books.

Jinavamso Bhikkhu

Thailand, January 2015

(Any inquiries and/or suggestions may be addressed to Ven. Ājān Jayasāro at jayasaro@gmail.com, or to myself at j.bhikkhu@gmail.com.)

Consonants

Thai	Transcription	IPA	
ก	k	k	
ข+	kh	k ^h	
৩	ng	ŋ	
จ	j	tɕ, (c)	
ช+	ch	tɕʰ, (cʰ)	
ด+	d	d	
ด+	t	t	
ท+	th	t h	
น+	n	n	
บ	b	b	
ъ	р	р	
w+	ph	ph	
ม	m	m	
ย+	У	j	
ร	r	r	
ล+	I	I	
ว	W	W	
ส+	S	S	
ห+	h	h	

EXAMPLES						
อาจารย์กัณหา	Ājān Kanhā					
โคราช	Khōrāt					
งาน	ngān					
อาจารย์จันดี	Ājān Jandī					
หลวงปูชา	Lūang Pū Chā					
୍ଦ୍ରଶିଜ	Dusit					
เต่าดำ	Tao Dam					
ทอดผ้าปา	thaūt phā pā					
เณร	nēn					
ใบสุทธิ	bai sutthi					
วัดปา	wat pā					
พระ อาจารย์	Phra Ājān					
วัดมาบจันทร์	Wat Māp Jan					
สยาม	Sayām					
อุบลราชธานี	Ubon Rātchathānī					
หลวงพ่อ	Lūang Phaū					
วัด	wat					
สิงห์	sing					
หิว	hiw					

Vowels

Thai	Transcription	IPA
อะ / อา	a / ā	a / a:
อิ / อี	i / T	i / i:
อุ / อู	u / ū	u / uː
เอะ / เอ	e/ē	e / eː
โอะ / โอ	o / ō	o / o:
แอะ / แอ	ae / aē	ε/ε:
เออะ / เออ	oe / oē	x/x:
อึ / อื	eu / eū	ա / ա:
เอาะ / ออ	au / aū	o / oː
ไอ / อาย	ai / āi	aj / aːj
เอา / อาว	ao / āo	aw/aːw
เอียะ / เอีย	ia / īa	ia/iːa
อิว	iw	iw
อัวะ / อัว	ua / ūa	ua/uːa
วะ / วา	wa / wā	wa/wːa
อุย / อูย	ui / ūi	uj/uːj
เอ็ว / เอว	ew / ēw	ew/e:w
แอว	aēw	W:3
เอือะ / เอือ	eua / eūa	ша/ш:а
เอย	oēi	Υij
ออย	aui / aūi	oj/oːj

EXAMPLES					
วัดปานานาชาติ	Wat Pā Nānāchāt				
ประสิทธิ์ / อาจารย์ลี	Prasit / Ājān Lī				
ธดงค์ / ครูบาอาจารย์	thudong / khrūbā ājān				
เห็ด / อาจารย์เทสก์	het / ĀjānThēt				
จงกรม / สมเด็จโต	jongkrom / Somdet Tō				
แวะ / แสวง	wae / sawaēng				
เงิน / เลย	ngoen / loēi				
ยึดมั่น / มือ	yeut man / meū				
วัดหนองปาพง	Wat Naūng Pā Phong				
ไทย / ปลาย	Thai / plāi				
เจ้าอาวาส / ลาว	jao āwāt / Lāo				
หลวงพ่อเลี่ยม	Lūang Phaū Līam				
คิ้ว	khiw				
หลวงตามหาบัว	Lūang Tā Mahā Būa				
กวาด	kwāt				
คุย	khui				
เร็ว / เหลว	rew / lēw				
แล้ว	laēw				
เครื่อง	khreūang				
เลย	loēi				
ค่อย / ซอย	khaui / saūi				

โอย	ōi	oːj	โดย		dōi
เอียว	īao	iaw	เขีย)	khīao
-วย	ūai	uaj	กล้ว	<u> </u>	klūai
เอือย	eūai	waj	เปื่อ	ដ	peūai

Ājān Jayasāro has suggested a system of colour-coding to indicate tonal values. Below are two examples of transcription from a verse from the Wat Naūng Pā Phong chanting book; in the second one, each syllable has been colour-coded according to its tonal value. This approach may prove useful in romanized Pāli-Thai chanting books as a more intuitive approach than the traditional tone diacritics. (See legend below.)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ผู้ใกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

Khaū naūp naūm daē phra phū mī phra phāk jao phra ong nan,

Phū klai jāk kilēt,

Tratsa-rū chaūp dāi dōi phra ong ēng.

Khaū naūp naūm daē phra phū mī phra phāk jao phra ong nan,

Phū klai jāk kilēt,

Tratsa-rū chaūp dāi dōi phra ong ēng.

Colour coding legend:

High tone - sun high in the sky

Low tone - deep sea

Rising tone - plants and trees growing

Falling tone - setting sun; passion

Mid tone - black earth between heaven and hell